

[Erik Larsen]

meget varierede åbningstider og den deraf følgende uoverskuelighed for kunderne. Det harmonerer jo ikke rigtigt, og det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jo, jeg synes faktisk, det harmonerer meget fint. Vi har et stille håb om, at man i de enkelte byer tilpasser butikernes åbningstid efter forbrugernes ønsker.

Flemming Hansen (KF):

Vi er nu i gang med den årlige debat om lukkeloven, hvor jeg i år indledningsvis kan konstatere, at når man er af en anden mening end fru Lissa Mathiasen, forplumrer man debatten. Men o.k., det er da et udgangspunkt.

Jeg vil koncentrere mig om regeringens lovforslag, fordi vi ved, at der i dag ikke er flertal i dette Folketing for den liberalisering, som daværende industriminister Anne Birgitte Lundholt foreslog i sidste samling. Modsætningsvis skal jeg sige, at Fremskridtspartiets forslag kan vi ikke støtte; den konservative folketingsgruppe vil aldrig gå ind for, at der skal være åbningstid i butikkerne i almindelighed om søndagen.

Blandt regeringspartierne har forslaget spøgt siden maj, og uenigheden har været ganske betydelig. Under forberedelserne til denne tale sad jeg bl.a. og læste, hvad fru Sonja Albrink sagde sidste gang, og det står jo i ret skærende kontrast til det forslag, der er kommet frem i dag. Kristeligt Folkeparti har vel også givet sig på en hel del punkter, og det er måske naturligt i en flertalsregering, at man gør det på den måde; det har jeg ingen forudsætning for at bedømme efter de første 10 måneder.

Men vi har altså fået et lovforslag, om hvilket jeg vil sige, at det er overflødig og er unødvendigt. Min værste kritik er dog – og her henvender jeg mig direkte til industriministeren – er den uanstændighed, med hvilken tidsfaktoren indgår i ministerens lovforslag. Ministeren siger i sit lovforslag, at det skal træde i kraft 1. april 1994. Jeg finder det uanstændigt, hr. industriminister, at regeringen, når den har brugt ¾ år på at blive enige om den smule forslag her, så siger til medarbejderne: I har altså 3 måneder, så skal I være klar. Loven træder i kraft den 1. april. Til Folketinget siger man: I

har nøjagtig 17 dage, så skal det være færdigt. Vi behandler det i dag, den 1. december, og den 17. eller den 18. december skal vi sendes hjem på juleferie. Sådan kan man ikke behandle Folketinget, hr. minister! Vi vil ikke være med til det. Det er uacceptabelt!

Af de enkelte punkter i lovforslaget vil jeg først og fremmest koncentrere mig om de to lange lørdage, som ministeren lægger op til. Ministeren henviser meget til, hvad der er sagt parterne – HK og Arbejdsgiverforeningen – imellem.

Jeg vil gerne bede ministeren læse, hvad der står i overenskomsten mellem de samme parter. Der står nemlig, at det tilsigtes, at medarbejderne i videst muligt omfang kun arbejder én lang lørdag om måneden. Når man skal det, er det ikke noget problem, hvis man har 20-30-40-50 ansatte, så er det bare et spørgsmål om at planlægge. Men flertallet af danske butikker, langt, langt de fleste, har mellem én og fem ansatte, og derfor er det ikke realistisk for disse butikker at holde åbent to lange lørdage om måneden. Medarbejderne kan nemlig ikke »i videst muligt omfang« undgå at arbejde om lørdagen, og derfor er det en meget elegant måde at fremskynde butiksdøden i betydeligt omfang på. Jeg skal vende tilbage til det senere.

Så vil ministeren genindføre Butikstidsankenævnet. Så vidt jeg husker, står der noget om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal bemyndige visse organisationer til at have ret til at klage til Butikstidsankenævnet. Hvad er det for en gang embedsmandsvælde, at visse organisationer skal have bemyndigelse af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at have ret til at klage? Jeg har aldrig hørt noget så galt! Det er socialdemokratisk politik, når den er værst. Derudover skal det koste 4.000 kr., forstår jeg, at klage. Det kan godt være, at det er et effektivt middel til at undgå at få klagerne ind. Men så kunne man lige så godt lade være at genindføre Butikstidsankenævnet.

Vi har her i Danmark en minister for erhvervspolitisk samordning. Ministeren har lavet en redegørelse, hvor ministeren skriver, at de mange små virksomheder er en styrke for dansk økonomi, fordi det betyder øget dynamik og fleksibilitet. Ministeren skriver også, at virksomheder med under 10 ansatte står for en tredjedel af den samlede private beskæftigelse